ŞAKA

— Ayağımdaki halat ayakkaplara nişanlım tam yetmiş beş lira verdi!.
— Peki sonra ne oldu?.
— Ne olacak, zavallıyı bağladılar!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

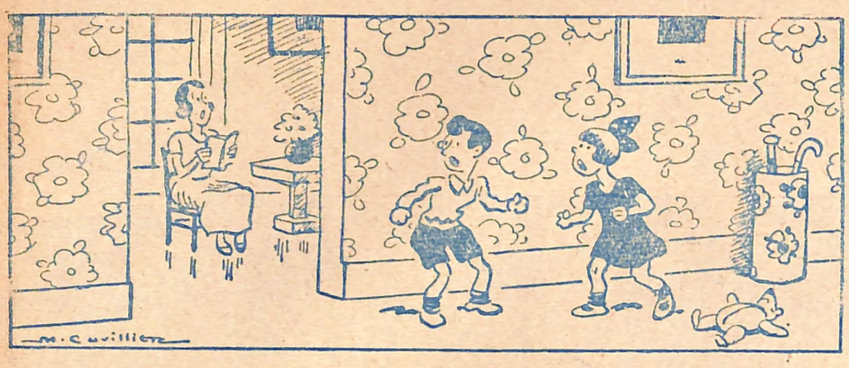

Anne — Çocuklar, sizin böyle mahalle çocukları gibi döğüştüğünüzü işitmek istemiyorum...
Çocuklar — Peki anne... Kapıyı kaparız!..

— Romanın sonu büyük bir facia ile bitiyor!..
— Kahramanı ölüyor mu?..
— Hayır, evleniyor!..

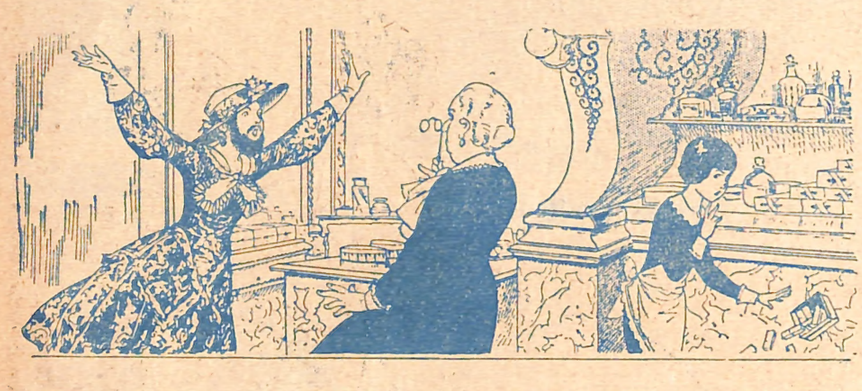

Hizmetçi — Ah bayan!.. Gördünüz mü başıma gelenleri?..
Bayan — Vah vah!.. Benim güzellik suyu yerine yanlışlıkla saç çıkaran ilâcımı sürünmüş olacaksın!..

Berber — Saçlarınızı tıraş ettirmek mi istiyorsunuz?..
Müşteri — Evet, yalnız saçlarımı traş edin, beni bırakın!..

— Şu mankeni satmak istiyorum, alır mısınız?..
— Heyhat, şimdi yalnız canlı mankenler para ediyor bayım!..

Sene: 4, Cilt: 8, No. 195

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:
A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:
İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 25 Temmuz 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:
Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKADAN FELSEFELER

● Aşk, öksürük, para ve duman uzun müddet saklanamaz.

● Çok çalışmakla zenginlik kabil olsaydı, eşeğin semeri altından olurdu.

● Şüphe çok zaman selâmetin anasıdır.

● Akıllı, bildiğini söylemez, deli söylediğini bilmez.

● Yalancı, topaldan kolay tutulur.

● Kadında sevmek ve sevilmek arzusundan evvel beğenilmek arzusu vardır.

● Az söylediğimiz için nadiren, çok söylediğimiz için ekseriya pişman oluruz.

● Zeki adam. bir lâtife söyler inandırır, budala insan yemin eder, yine inandıramaz.

● Bizi zarara sokan aptallığa kızar, başkasına zarar veren aptallığa güleriz.

— İkinci cephe gibi kadın!...
— Neden?..
— Öyle ya, durup durup öyle birden açıldı ki her gün yeni bir şey alıyor!..

— **Yahu burası ne biçim çalgılı gazino.. hiç okuyan yok mu?**
— **Maalesef bayım, burada hesap görürken müşteriler okur!.**

HAFTANIN ŞAKASI

SİGARA

★ Dünyanın - bilmem kaldı mı? - İnsan ayağı değmemiş yerlerine, vaktile keşif heyetleri giderdi. Bu yüzden adını tarihe mal etmiş nice adam var. Bizde de beşi bir arada doğan çocukları elde etmek, arayıp bulmak için türlü «heyeti seferiye» ler yollara düştü. Mardinin ücra köşelerine gitti.

Gerçi beşizleri keşfedemediler ama, daha mühim şeyler keşfettiler: Meğer devlet elinden çıkan sigaralar da karaborsaya düşebiliyormuş.. O havalide değil Boğaziçi, Serkldoryan gibi lüküs (!) neviler, Köylü ve Halk sigarası bile bulmak imkânsızmış!.

Ne güzel! İşte Yeşilaycıların karargâh kuracakları yer! Sigara düşmanlarının pek yakında Şark vilâyetlerine göç ettiklerini görebiliriz!..

ÖKÜZLER

★ Koskoca İstanbulda bir adamın dört öküzünü çalmışlar. Hay öküzler hay! Nereye gittiniz, nereye saklandınız ? Bu hâdiseyle gözden sürmeyi çalmak sözü tarihe karışmış oluyor. Onun yerine gözönündeki öküzleri çalıyor diyebileceğiz.

Açıkgözün biri hocanın ineğini çalmağa karar vermiş. (Felek Burhan kusura bakmasın, yalan yanlış hukukuna tecavüz ediyoruz). Gece girmiş ahıra. Götürmüş ineği. Fakat götürmeden evvel tezekleri tavana yapıştırmış. Zavallı hoca koca ineğin kayboluşuna evvelâ şaşmış, sonra tezekleri tavanda görünce:

— Anlaşıldı; demiş, tavana eden kapalı ahırdan çıkmanın kolayını da bulur!..

Koca şehirde dört öküzü çalana şaşmıyorum, o öküzleri çaldırana şaşıyorum!..

SU SARFİYATI

★ İstanbul şehrinin su sarfiyatı artmışmış!.. Bu yüzden gece sekizden sabah beşe kadar sular kesiliyor. Zaten bu İstanbul şehri bir acayip yerdir. Deniz kenarında yüzme havuzu yapıp, içine girip yıkanırlar. Sonra, yine deniz kenarında, el yıkayacak su bulunmaz. Ama, şehir sularile meşhurdur ha: Hünkâr suyu, Karakulak, Taşdelen, ilâh i-lâh... Dünyanın sekizinci acibesi demez de ne dersiniz ? Maamafih, «alâkalı zat» bu hususta ilk akla gelen çare olarak az su kullanmağı tavsiye ediyor. Yirminci medeniyet asrında milyonlara bağlı bile olsa havuzları büyütüp boruları genişletmektense halka su kullanmamağı tavsiye etmek elbette dirayet eseridir. Aşk olsun şu alâkalı zata...

Ömer Seyfettin merhumun bir «açık hava mektebi» nden bahseden Efruz Beyi vardır. O mektepte takip edilen prensip talebeye temizliği öğretmek değil, mikroplarla düşüp kalkmağa alıştırmaktır. Açık hava mektebi müdürü bu nazariyelerinden dolayı galiba terfi ederek Sular İdaresine gelmiş!..

ÇEKİRGE

★ Eski çekirgeler nihayet iki kere sıçrar, üçüncüsünde ele geçerdi. Şimdikiler senede 26 kereye kadar sıçrıyabiliyorlar. Şeyden bahsediyorum, döviz kaçakçılarından. Meğer hazret bir senede 26 kaçakçılık yapmış, ondan sonra ele geçmiş.

Maamafih, bu uzun bacaklı, uzun elli çekirgeyi de adamakıllı kötürüm edecekler : Müddeiumumî 50 sene hapsini istemiş. Ben olsam sevinirdim: Ne de olsa, bu zatın daha elli sene yaşıyacağına dair bir garanti verilmiş demektir.

Şakacı

VURGUNCUYA DAİR

Tüccarlara şaştı halk.. Ne iştir:
Dünyada bu hal görülmemiştir;
Vurgunculuk, ihtikâr geniştir!..

Maksat paradır.. savaş vesile;
Toptancı bulur yalan ve hile,
Esnaf şaşırır uzun eliyle!..

Sarhoşla, ayık; çıfıtla, dindar
Etmez bunu yer yüzünde inkâr:
Tüccar bire karşı aldı bin kâr!..

Şaşmış buna bobstil ve genç kız:
Dans etmedeyiz bu gün gıdasız;
Bakkal çalıyor, kasap da hırsız!..

Desteyle değil, çalıp kucakla,
Bir akçeye esnaf attı takla;
Gelmezdi bu rütbe vurgun akla!..

Tüccar çalışıp didinmez oldu:
Zenginledi, hırsı dinmez oldu..
Zeytin yağı çıktı, inmez oldu!..

Ben hükmü geçen bir insan olsam,
Asla acımaz, sabah ve akşam
Hırsızları hep ederdim idam!..

Elbet düşünür büyükler ince...
Ahlâksıza çok ceza verince,
Millet düşecek bütün sevince!..

Arttırmalıyız cezayı mutlak,
Vurguncu sürünsün aç ve çıplak;
Kanunla korunsun artık ahlâk!..

Necdet Rüştü EFE

Fotoğrafçı — Ne o bayım, yüzünüz pek gülüyor!

Zeytinyağı tüccarı — Galiba birkaç gündenberi eve zeytinyağı almadın!..

KARPUZ KABUKLARINI YERE ATANLARDAN CEZA ALINACAK (Gazetelerden)

— Yaz sıcağında kayak sporları mı?.
— Hayır karpuz kabuğu sporları!..

BAYRAKLI'da

HAFTANIN DEDİKODUSU

HÜSNÜ DAYAN: Tüccar, şişman ve zengin.
NECLÂ DAYAN: Karısı, geçkince ve hoppa.
REMZİ GUDBAY: Bobstil, Neclâ'nın âşıkı rolünde.
ZÜLBİYE GUDBAY: Remzinin müstakbel nişanlısı ve kenarın dilberi.
Sair vapur yolcuları, müteahhitler, hırsızlar, figüranlar...

— Birinci Tablo —

HÜSNÜ DAYAN (Vapurda bir meseleyi münakaşa eder) — On milyonluk iş bu be... Ben almasam kimbilir hangi tüysüz yüzüne gözüne bulaştıracak..

BİR SES — Dayan Hüsnü..

HÜSNÜ DAYAN — Hayır, Hüsnü Dayan..

REMZİ GUDBAY (Söze karışarak) — Ha Ali hoca, ha hoca Ali..

HÜSNÜ DAYAN (Remziyi şöyle bir süzer) — Oğlum zatın da tüccar mısınız ki dışardan gazel okursun?

GUDBAY — Evet paşamız..

HÜSNÜ — Ne ticareti yaparsın sen be? Daha göbeğin bile yok...

GUDBAY — Yeni kesildi de ondandır. Ben hava ticareti yaparım, hava...

HÜSNÜ (Güler) — Hua, hua, hua... O da ne biçim ticaretmiş?

GUDBAY — Hava alır satarım... Basbayağı hava işte...

ZÜLBİYE (Lâfa karışır, Remziye) — Affedersiniz, istemeden kulak misafiri oldum sözlerinize... (Bayıltıcı bir tebessümle Hüsnüyü işaret ederek) Beyefendi gibi /ben de pek merak ettim bu ticareti...

GUDBAY — İzah ederim şimdi...

HÜSNÜ (Fırsatı kaçırmıyarak Zülbiye'ye) — Siz de ticaret mi yaparsınız?

ZÜLBİYE (Mânalı) — Hayır, amma, tüccarlardan tanıdığım çoktur.

HÜSNÜ (Memnun) — Öyle ise bir isim daha yazın listeye, bendeniz Hüsnü Dayan..

ZÜLBİYE — Teşerrüf ettim, Yalovaya mı teşrif?

HÜSNÜ — Evet... Belki Ada'dan bizim hanım da biner...

ZÜLBİYE (Münkesir) — Ah, demek evlisiniz?

HÜSNÜ (Müteredditt) — Öyle gibi... Amma, belki de hanım binmez..

REMZİ GUDBAY (Hüsnü'nün kulağına) — size Yalovanın havasını satayım mı?..

HÜSNÜ (Yüksek) — Hava mı satacaksınız?

GUDBAY (Gülerek) — Evet, size Yalovanın havasını satacağım...

ZÜLBİYE — Kuzum izah edin?

GUDBAY — Siz de Yalovaya mı teşrif ediyorsunuz?

ZÜLBİYE — Evet, Termal otele...

GUDBAY — Öyleyse meseleyi size anlatamam, fakat Bay Hüsnü Dayan'a bütün Yalovanın havasını satabilirim.

HÜSNÜ — Nasıl işmiş o?

GUDBAY (Kulağına) — Ben şimdi Ada'ya çıkar, sizin hanımı bulurum. Onu oyalar, vapura binmesine engel olurum, siz de Yalovanın havasından rahatça faydalanırsınız... Beş yüz vereceksiniz amma...

HÜSNÜ — Kabul... (Cüzdanından para çıkarır, verir).

ZÜLBİYE — Ay meraktan öleceğim... Ne diye para veriyorsunuz bu zata?

HÜSNÜ (Gülerek) — Yalovanın havasını satın alıyorum da...

(Vapur Büyükada'ya yanaşır)

HÜSNÜ (Remzi'ye iskelede Neclâ'yı gösterir) — İşte bu...

REMZİ — Allaha ısmarladık, ben Ada'ya çıkacağım...

— İkinci Tablo —

NECLÂ (Kendi kendine) — Acaba Hüsnü de vapurun neresinde? Yoksa binmedi mi?

GUDBAY (Ensesinden) — Maalesef efendim, vapuru kaçırdı.

NECLÂ — Ay, korktum, siz kimsiniz beyefendi?

REMZİ (Hayran) — Bendeniz Remzi... Hüsnü beyefendinin memurlarından...

NECLÂ — O hiç vapur kaçırmazdı..

REMZİ — Zaten kaçırmadı, tenezzül etmedi binmeğe...

NECLÂ — A.. A... Niçin? Bayraklı en lüks vapur?

REMZİ — Öyle amma, kü-

— Arkası 9 uncu sahifede —

— Bir erkekle kat'iyyen yaşayamam!..
— Belli, toptancısın!..

KADINLARIN PANTALON MODASINDA

— Kızım, benim pantalonumu gördün mü?
— Evet babacığım, annem giyip sokağa çıktı!

Kadın — Neden öteki yelkenliler yanı
Erkek — Nasıl gelebilirler sevgilim, ba

, gelemiyor?.
na sen bayrakları açtın!..

— Yeni niranlım çok gözü kapalı bir gençtir.
— Öyle ise vakit geçirmeden kunduracı dükkânlarile kumaş mağazalarını dolaştırıver..

— Gördün mü, bizim komşunun kızı kır balosuna gidiyor.
— Vaziyete bakılırsa herhalde maskeli baloya olacak!.

SOĞUKKANLI ŞOFÖR:
— Aman baylar rahatsız olmayın, mahcup ediyorsunuz!. Ben öbür taraftan çıkarım!..

Genç kızlar hangi erkeği beğenirler : 2

Güzel Adam

Yazan : Cemil Cahit CEM

Hep kendimizden bahsedecek değiliz ya.. Bu sefer de bir başkasını ele alalım. Zaten hikâyenin serlâvhasını koyduktan sonra kahramanı da kendim olsaydım, hayli üzentili bir iş olurdu ya...

Vakit geçirmeden sizlere hikâyemin kahramanını takdim edeyim:

Cavidan Civelek.. Yirmi sekiz yaşlarında, kaşlı gözlü, kıvırcık saçlı, Duğlas bıyıklı, boylu boslu, güzel bir delikanlı..

Güzel olduğunu, kendisi de bilir. Hem de lüzumundan fazla bilir...

Herkes vitrinlere, eşya seyretmek için bakarken o, camlara kendini seyretmek için bakar. Cavidanın ceplerini karıştırırsanız, çakmak, çakı filân bulamazsınız. Tarak, ayna, tırnak makası, cımbız vesaire vardır. Ruj, rimel kullanır mı bilmem! Ben görmedim. Amma gizlice kullandığını söyleyenler vardır. Sesi, biraz yumuşaktır. Bir paravana arkasından dinleseniz, erkek mi, yoksa kadın mı konuşuyor, pek ayırd edemezsiniz! Arkasından yürüyüşüne baksanız, Suadiyede pantalonlu bir bayan gidiyor sanmanıza ramak kalır.

Bir gün Cavidan Civelek, Nesrin Bembeyaz'la tanıştı. Pardon, işin doğrusu böyle değil. Nesrin Bembeyaz, Cavidan'la tanıştı desem daha doğru olacak. Bir nişandaydılar galiba. Cavidan, bir köşede put gibi oturmuş, bir tablo ihtişamile kurum kurum kuruluyor, kendini seyrettirmekten başka bir şey düşünmüyordu. Halbuki ortada gençler dans ediyor, eğleniyorlardı. Cavidan, değil dansa kalkmak; oturuş tarzını bile değiştirmek istemez görünüyordu. Bu sırada Nesrin onu gördü. Beğendi. Evvelâ kendisini Cavidana göstermeğe çok uğraştı amma, gayret boşuna oldu. Cavidanın kendinden başkasını görecek hali yoktu.

Tevekkeli kadının fendi, erkeği yendi, dememişler. Nesrin de az sonra ne yaptı, etti. Cavidanla tanıştı. Hattâ dansa bile kalktı.

Ahbaplık böyle başladı. Aradan zaman geçti. Cavidanla Nesrin sık sık bir arada görülüyorlardı. Herkes, nişanlarının, hattâ nikâhlarının yakın olduğunu söylüyordu. Bir gün ben de gördüm:

Köprünün Kadıköy iskelesindeydiler. Cavidan, nişanlısının koluna sepet gibi asılmıştı. Yol üstünde nekadar ayna, ne kadar cam varsa her birinde kendini ayrı ayrı seyrediyor, sık sık cebinden tarağını çıkarıyor,saçlarını tarıyordu. Zaten o gün, Nesrin de pek erkekçe giyinmişti. Bir an için kızı erkek ve Cavidanı da sevgilisi sanmamak mümkün değildi.

Tam bu esnada temiz giyimli, keskin yüzlü bir delikanlı ile karşılaştılar. Genç, bir an için sert bakışlı gözlerini Nesrinin yüzüne dikti. Beğendiği besebelliydi.

Genç kız da bunu sezmişti. Anlamasın, imkânı var mı? Fakat Cavidan bu bakışları kendine mi sandı nedir? Yüzünü bir kızartı kapladı. Şaşaladı. Âdeta mahçup oldu.

Uzaktan seyrediyordum. Nesrinin, kolundaki erkeği dürtüklediğini, asabi asabi bir şeyler söylendiğini görüyordum. Merak etmemek mümkün değildi. Yanlarına yanaştım. Genç kız:

— Baksana! diyordu. Ne saygısız adam. Yiyecek gibi bakıyor bana.

Cavidan yatıştırmtya çalıştı:

— Sana öyle gelmiştir canım! diyordu.

Adam hâlâ Nesrine bakıyordu. Genç kız, içerliyor, lâkin kendisinden medet umduğu kavalyesinin oralı olmadığını görmekten başka bir netice elde edemiyordu.

Nihayet sinirlendi:

— Ayol bir şey söylesene şu adama!. dedi.

— Ne söyliyeyim?

— Elinin körü!.. Terbiyesizlik ettiğini söyle

Cavidan Civelek duraladı. Sonra hemen bir ayna karşısına koştu. Kendine çeki düzen verdi. Saçlarını taradı. Kaşlarını düzeltti. Sonra salına salına nişanlısının yanına geldi:

— Ne diyeyim?

Genç kız, kaşlarını çatmış-

EŞ

Gündüz; çocuk korur gibi, bir merhamet taşır,
Gülsem, güler ve ağlasam, ağlarsın her sefer.
Akşam; kalınca başbaşa, ruhun kadınlaşır:
Busen alev kesilir çünkü, kolların kemer.

Oldun usanç getirmeden, asla yorulmadan
Yıllarca böyle bâzı bir eş, bâzı ana.
Oldum gönüllü bir köle emrinde her zaman:
Her yol ulaştırır beni, ey sahibim; sana.

NECDET RÜŞTÜ EFE

Söz aramızda

NADİR CANER, TARSUS:

1— Karikatüre hevesliyim, nüktelerim, âlâ, fakat resmim kötü, ne yapayım?

2— Yazılarına ve hikâyelerine derin bir bağlılık gösterdiğim Cemil Cahidin eserlerine ait bir kataloğ var mı?

3— Türkiyemizin en meşhur karikatüristi kimdir?

4— Şakanın eski ciltlerinden hangileri mevcuttur ve fiyatları.

5— Eksik nushaları nereden tedarik edebilirim?.

6— Çizdiğimiz ve basılmaya değer karikatürleri Şakaya göndersek basar mısınız?

7— Şakada müsabaka ve bilmece tertip etmez misiniz?

SIRDAŞ: 1— «Bizim şeyhin keramâtı olur menkul kendisinden» sözünü hatırlatır ve resim yapıp nükte yapmamanızı halisane tavsiye ederim.

2— Cemil Cahidin yazılarına gösterdiğiniz bağlılık onun hikâyelerinin Şaka neşriyatı arasında kitap halinde çıktığını bilmediğinizden anlaşılıyor.

3— Eskiden bay Lâedri diye biri vardı. Şimdi bilmiyorum.

4— Bu bir sır değildir amma, bendeniz bilemem. İdareye müracaat.

5— Keza.

6— Siz lâyık gördükten sonra biz neye basmıyalım?

7— Şaka baştan başa bir mizah müsabakasının birincisidir. Ayrıca bilmeceye lüzum var mı?

●

SEYYARE, İZMİR:

1— Nisan Yağmurunu mümkün mertebe uzatabilir misiniz?

2— Hikâye yazma kabiliyetim çok, fakat mevzu bulamıyorum. O yüksek zekânızla ufak bir mevzu verirseniz minnettar olurum.

3— Yazımdan grafoloji usuliyle seciyemin nasıl olduğunu anlıyorsunuz?

SIRDAŞ: 1— Nisan Yağmuru Nisan yağmuru kadar sürecektir. Tatlılığı baharındadır. Muharririnden onu bir kış fırtınası haline sokmağı istemek hakkımız değildir.

2— Hay hay. İlk mevzu olarak: bir kabiliyetsizin maruz kaldığı güçlükler etrafında güzel bir mizahî hikâye yazabilirsiniz...

3— Açık adresinizi yazarsanız karakterinizi size bildiririz.

---

tı. Bir an Cavidanı baştan aşağıya süzdü.

Sonra yüzüne tükürür gibi:

— Bir erkek bize bakıyor! dedi. Amma sana mı bakıyor, bana mı anlıyamadım. Çünkü sen benden fazla kırıtmaya başladın.. Hangimiz kadınız, ben mi, yoksa sen mi?

Cemil Cahit CEM

Nisan Yağmuru

MANZUM ROMAN

— 17 —

Yazan: **Necdet Rüştü EFE**

Başına kakılmıştı, yuvasızlığı şimdi..
O kimdi?.. Dil uzatan bu âdi kadın kimdi?..
Fakat pek fena oldu bu gürültünün sonu,
Türküsünü çıkarıp tefe koydular onu.
Hattâ utla çaldılar.. yapıldı beste bile..
Şu beyitler dolaştı aylarca dilden dile:

Çaylak gibi sese bak,
Fukara kontese bak!..
Öğünür herkese bak;
Girdiği kümese bak.
Fukara kontese bak!..

Züğürttür; delik cebi,
Boş kesesinin dibi,
Değildir ev sahibi!..
Cumbada baykuş gibi,
Fukara kontese bak!..

Semra hanım kimseyle karışmadığı için,
Ona kin bağlamşıtı mahalle için için.
Fakat bu türkü gitti Alinin kulağına;
O akşam yerleştirdi kamayı kuşağına,
Kollarını sıvadı, yumruklarını sıktı,
Erken içmek istedi, dükkândan erken çıktı.
Haydi, Balıkpazarı.. Geçti mermer masaya:
Hey, mübarek anzarot!.. Son verecek tasaya,
Ferahlıyacak içi; kalmıyacak kederi,
Ali yuvarlıyacak üst üste kadehleri..
Fakat böyle olmadı: İçtikçe öfkelendi,
İçinden kalayladı; hiddet sabrını yendi;
Gözleri kan çanağı.. Yanardağı mübarek!..
Kızanı yatıştırmak: Ateşi basmak gerek,
Meyhaneci sırıttı:

— Öfkelisin, Ali Bey?..

Bizimki söylemedi bu soğuk söze bir şey,
Bir kadeh daha içti.. Ver elini Topkapı:
Az sonra yutacaklar bütün komşular hapı!..
Meyhaneden çıkmıştı.. Buna sevindi herkes,
Ondan korkanlar aldı şükür, rahat bir nefes.

Akşam Ali girince mahalleden içeri,
Dirildi sanmışlardı azgın bir yeniçeri:
Heybetli yürüyüşü, koskoca gövdesile,
Korkunç bakışlarile, mütehakkim sesile
Rasgeleni korkuttu, bütün çocuklar sindi..
Komşunun kapısına müthiş bir tekme indi:
— Aç, ölüsü kandilli!..

Evdekiler şaşırdı:
— «Kim o?..» Bu ses Alinin öfkesini taşırdı:
— Elinin körü.. Aç be!.. Haydi; çıkın dışarı!..
Komşu dışarı çıktı beti benzi sapsarı:
Bu, o şıllık kadının edepsiz kocasıydı,
Küfür öğretmeniydi, densizlik hocasıydı.

Alinin karşısında herif küçüldü fakat,
Korkudan olacaktı şu dakikada sakat:
Nerdeyse inecekti bir tarafına nüzül..
Dalkavukluk etmeyi, gülmeyi bilmedi zül,
Dedi:
— Buyurun beyim!.. Bir dileğiniz mi var?..
Ansızın kesilmişti Ali sanki canavar,
Onu dal gibi silkti yapışıp yakasına,
Mahallede son verdi bütün fiyakasına:
— Karının veremezsen terbiyesini eğer,
Beş vakit namaz gibi, günde beş kere döğer.
Dünyaya geldiğine seni pişman ederim,
Süpürge sopasile deve gibi güderim ..
Açlıktan sanıyorken kuru ekmeği pasta,
Büzülüp otururken bu teneke palasta,
Caka mı satacaksın «ev sahibiyiz!.» diye?..
Tadına doyamazsın; al sana bir hediye:
Soratında kalsın da bir ay pençemin izi,
Bu mahallede anın, üç buçuk atıp, bizi!..

Ali «ya, Allah..» deyip, yaman bir tokat vurdu,
Herifi bohça gibi topraklara savurdu.
Dedi:
— Acısı yeter sana verdiğim dersin;
Haydi.. Doğru evine!.. Allah rahatlık versin!...

Herif içeri girdi.. Bir feryat koptu müthiş:
Atını dövemiyen semerini dövermiş;
Adam hıncını aldı o anda karısından,
Sokağı inletiyor, bağırıyor hırsından,
Diyordu:
— Mel'un karı!.. Derde soktun başımı!.
Edepsiz!.. Beğendin mi şu çürüyen kaşımı?..

Yumruk yemiş olmalı: Acı haykırdı kadın,
Aksi sokağı sardı kopardığı feryadın.
Ali, iskemle atmış evlerinin önüne;
Ömründe ermiş gibi en neş'eli gününe,
Sigara içiyordu onları dinliyerek.
Kendinden tokat yiyen kahpe, korkak bir erkek
Kadına gücü yetmiş; vuruyordu muttasıl.
Ziyafet sona ermiş, artık bitmişti fasıl:
Aliden çok yılmıştı mahallelnin gözü.
Bir daha söylenmedi «fukara kontes» sözü,
Çocuklar da uslandı: Takılmadı Nevine;
Rahat girip çıkıyor genç bız artık evne,
Şık esvaplar giyiyor, korkmadan geziyordu.
Komşu bir susta duran köpeğe benziyordu:
Hattâ ahbaplık için arıyordu vesile.
Fakat alamıyordu karşılık selâm bile.
Âcizlere yükselir yalnız soysuzun sesi.
Böyle verilmelidir küstahın terbiyesi.

— Daha var —

BAYRAKLI'da

— 5 inci sahifeden —

çük.. Hüsnü Dayan transatlantiklere lâyıktır.

NECLÂ — Lâtifeti seviyorsunuz anlaşılan... Ne yapacağız şimdi?

REMZİ — Vazifemi yapacağım tabiî... Sizi meşgul edeceğim!.

NECLÂ (Süzgün) — Ya... Çok menun oldum, pek lûtufkârsınız. Bayraklı Büyükadaya da uğrayacak galiba...

REMZİ — Evet...

NECLÂ — Binip oraya geçsek mi?

REMZİ (Dehşetle) — Aman, Heybeli'nin ne kabahati var?

NECLÂ — Doğru... Çamlara doğru yürüyelim bari!..

— Üçüncü Tablo —

(Akşam, geç vakit, Heybeli iskelesinde)

REMZİ — Acaba nerede kaldı?

ZÜLBİYE — Buradayım, Alçak, utanmaz... Âdi herif...

REMZİ — Ne var yahu, herifin karısını eğlendirdim birkaç saat işte...

ZÜLBİYE — Onu söylemiyorum. Dönüş biletlerini vermemişsin bana...

REMZİ — Herifi nasıl atlattın?

ZÜLBİYE — Gayet basit, Bayraklıdan faydalandım?

REMZİ — Ne? Yoksa bayraklarını mı açtın?

ZÜLBİYE — Sen beni o kadar âdi mi sandın? Vapur Adaya yanaşınca bir bahane ile fırladım, yani Bayraklının tarifesinden faydalandım, diyorum...

REMZİ — Desene herif tam mânasile Yalovanın havasını aldı... (Kolkola yürürler)

— Perde —

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Faridun ES ★★

— 9 —

Meselâ göz ağrılarından «Nazan hanımefendi» de otelde idi. Bu Nazan hanımefendi zevkinden başka hiç bir şey düşünmiyen, zengin ve tam bir salon kokotu idi. Her zaman sarhoşmuş gibi gözleri daima konuşurken gıdıklanıyormuş da gülmesini zorla zaptediyormuş gibi bir hali vardı. Dekoltesinin, göğsünün güzelliği. bir sanat şaheseri, meselâ bir tablo kadar şöhret salmıştı.

Bu iki zengin ve kibar macera kadını Macit yüzünden birbirini yiyecek gibi diş biliyorlar, fakat karşılaştıkları zaman öpüşüyorlar, nezaket gösteryorlar, birlikte briç oynayorlar, birbirlerinin yanlarındaki erkeklerle dansediyorlardı.

Macit kadınları olduğu kadar hayatı da son derece severdi. Onun damla damla en küçük parçasından bile istifade etmek isterdi. Çok muvaffak olmuş ve pek fazla kazanmış, bol paralı bir insan olduğu gibi, yaşamasını da şaşılacak derecede iyi bilirdi. Hayat mühendisi idi. Ve hâlâ bekârdı.

Pek meşhur taraflarından biri de bin bir rezalete sahne olan garsoniyer'i idi.

Bir mimar arkadaşına hususî surette yaptırdığı bu acayip aşk yuvası, tam bir daire şeklinde bir bina idi. Ortasında boş yuvarlak bir mermer taşlık ve üstü kapalı salonda fiskiyeli bir havuz vardı. Hani bazı binalar, meselâ yalnız hastahane olmak için, bazıları mektep olmak için, bazıları bilhassa matbaa sınıf aşk için, duvarları arasında olmak için inşa edilir. Bu bina da baş döndürücü maceralar geçsin diye yapılmıştı. Fiskiyenin şırıltısından, ışık tertibatına kadar her şey ve her köşesi aşka göre âyarlanmıştı. Duvarlara büyük aşk tabloları yapılmıştı. Ve bu garip sevda mâbedinden şimdiye kadar ne yolcular geçmişti!..

Ortası havuzlu garsoniyer salonların en belli başlı dedikoduları arasında söylenirdi. Ve Macit kendi cümlesile «çapkınlığı güzel sanatlardan bir iş haline getirmek» ile öğünüp dururdu.

Rezan otele geldikten sonra Pamukel onun etrafında dönüyordu.

O gün asansörden ve otelden beraber çıktılar. Erkek sordu:

— Her günkü yürüyüşünüze başlayorsunuz galiba...

— Evet biraz yürüyeceğim...

Yanyana ilerlediler.

Macid'in konuşması kadınların medhettikleri kadar güzeldi. Nükteler yapıyor, hâtıralar anlatıyor. çok uzak memleketlerden bahsediyordu.

Yoruldukları zaman önlerine bir kır kahvesi çıktı. Macit biraz burada oturmayı teklif etti.

Rezan oturmamağa, hattâ bu yol arkadaşlığına artık nihayet vermeği düşündü. Fakat sonra vazgeçti. Çünkü erkeklerden kaçar gibi, korkar gibi, sanki bir maceranın eşiğinde imiş de düşmekten çekiniyormuş gibi davranmak istemiyordu. Bilâkis cesur ve hiç bir şey olmasına imkân olmadığını göstermek için onların, icap edince gözlerinin tâ içine bakmayı düşünüyordu. «Hayır korkmayorum!.. Çirkin adamın karısının kendisine itimadı vardır.!..» demek istiyordu.

Bunun için Macid'le beraber kır kahvesine karşılıklı oturdular.

Bu erkeğin kadınlar arasındaki şaşılacak, baş döndürecek kadar büyük muvaffakiyetnin sırrını bir türlü iyice anlayamıyordu... Acaba onda ne vardı?.. Ne gibi bir meziyet?.. Rezzanın şimdiye kadar hiçbir erkekte görmediğini nasıl bir kuvvete sahipti ki, birçok - hem de en kibar, en kafası yerinde, en zevki yüksek - «erkekten anlar!.» diye tarif edilen güzel kadınlar onun etrafında dönüyorlardı.

Erkek olarak yalnız kocasını ve onu da ne kadar az zaman için tanımıştı. Bunun için bütün erkekler gibi, bu en kudretli ve mukavemet kırıcı gibi görüneni de kendisine tamamile meçhuldü. Hepsi birer bilmece idi.

Macit iskemlesine oturduktan sonra cebinden pırlantalı tabakasını çıkardı. Rezzana uzattı. Sonra bu hususî sigaralardan bir tanesini de, her zaman tıraş olduktan sonra gayet hafif pudra gezdirdiği yüzünde, daha pembe görünen dudaklarının ucuna yerleştirdi.

Pudralı çene, pembe dudak, uzun sigaranın ucundaki yaldız, kocaman gözlerin etrafında kıvrık kıvrık kirpikler!.. Rezzan bütün bunları bir erkek için mübalâğalı, hattâ biraz da tuhaf buluyordu.

Macit bembeyaz ve yumuk, üst-leri çukur ellerinden, parmakları arasından ağzına götürdüğü sigarayı dudaklarının ancak ucu ile tutuyordu. Ceketinin önünü açtı. İpekli gömleklerin dama biraz darca yaptırtrdı. Halbuki göğüsleri bir kadının kadar değilse bile yeni yetişen bir genç kızınki kadar büyüktü. Ve dar ipekli gömleklerinin önünde daima iki nokta görünürdü. Nitekim bu sefer gözleri Macidin göğsüne ilişince bu iki nokta karşısında Rezzanın güleceği çıktı. Bunu güzel değil, tuhaf buluyordu. Macit Pamukel her zaman olduğu gibi yine, göğsünün bütün hatlarını ve kabartılarını gösteren bu dapdaracık ipek gömleğin üstüne benekli papiyon kıravat takmıştı.

Yukarıya kaldırdığı pantalonlarının paçasından fevkalâde nefis ipekli çorapları görünüyordu. Hemen ilâve edelim ki Pamukel'in büyük iptilâlarından biri de bu ipekli çoraptır. Hiçbir kadın ipekli çoraba bu derecede düşkün olamazdı.

Macit garsonu çağırıp öteberi ısmaladı. Her kelimesinden ancak iyi, nadide ve pahalı şeye meraklı olduğu anlaşılıyordu. Rezzan dikkat etti. Bu adamda emretmek asıl tabiat haline girmişti. Yeryüzünün belki bütün garsonları Pamukel'e hürmetle, hayranlıkla meftundular. Çünkü o emretmesini bildiği kadar etrafa bol bahşiş saçmasını da ihmal etmezdi.

Yalnız garsonlar mı ya?.. Terziler, kunduracılar, otelciler, yataklı-vagon hademeleri bu eli açık genç adama bayılırlardı:

Rezzan onu yumuşak elleri, pırlanta yüzüklü parmakları, vücudüne yapışan dar ipekli gömleği ile üzerine titrenen nazlı ve kıymetli bir Van kedisine benzetiyordu. Lâkin bu Van kedisi son derecede mağrurdu. etrafına daima tepeden bakıyor, yastık kadar kabarık pufla cüzdanlarının dili ve güvençi ile konuşuyordu.

Hayat ona vız gelmekte idi. İşte her tarafta kendisini takip eden hakikaten şahane kibar metresler büyük otelde biribirlerine girerlerken o burada derin bir sükûnet içinde idi.

Yalnız Rezzanın karşısında heyecanlı görünüyordu. Genç kadına karşı muamelesi hakikaten çok başka idi. Arkasında bıraktığı maceralarla dolu baş döndürücü günlere rağmen, Rezzanın önünde ♂ nisan rüzgârı gibi eseceği istikameti kestiremiyen ve her dakika yol değiştiren. alabildiğine serseri ruhlu erkek değildi.

Oteldeki kibar ve «hanımefendi» tipinde metresler de ondaki büyük değişikliğin farkına varmışlardı. Pamukel âşığa benziyordu.

Genç adam bir aralık Rezzana daha ziyade yaklaştı. Şimdi onun kendisine mahsus hafif kolonya kokusunu Rezzan daha iyi duyuyordu. Hususî sigarasının kokusu bu kolonya kokusuna da karışmakta idi.

Macit ilk defa olarak aşkını söyliyecek adamların tereddüdü ile:

— Biliyor musunuz?.. Bugünlerde âdeta kendi kendimi tanımıyorum. Bendeki bu büyük değişiklik siz otele geldiğiniz gündenberi başladı.

Durdu, heyecanlı idi. Üzerinde pırlanta taşlarla markası işlenmiş olan altın bir çakmağı yakıp söndürüyor, yakıp söndürüyordu. Kendisine kelimeler, cümleler aradığı ve bulamadığı anlaşılıyordu.

Rezzanda da hafif bir telâş seziliyordu. Çünkü Macidin sözlerinin arkasının ne çıkacağını anlar gibi oluyordu.

Bahçenin etrafındaki bodur ağaçların aralığından güneşli yollara âdeta korku içinde bakıyordu. Macidin her an parlamağa hazır o kibar sevgililerinden biri bu yollarda belirebilirdi.

Genç adam, Rezzana biraz daha sokularak, kadınlar üzerindeki göz kamaştırıcı tesirinden emin bir halde:

— Devam edecek —

AYLIK ANSİKLOPEDİ

İkinci sayısı çıktı

Milli kütüphanemize kıymetli bir varlık olarak giren «Aylık Ansiklopedi» nin ikinci sayısı da intişar etti. Her ayın on beşinde muntazaman çıkmak üzere tertibatını tamamlayan Ansiklopedi, bu nüshasile münderecat ve şekil bakımından daha ziyade olgunluk ve tekâmül göstermektedir.

Günün yakından ve uzaktan temas ettiği otuzdan fazla mevzu, yurdumuzda mevcut en yüksek mütehassıslarının imzalı mesuliyeti altında veren bu nüsha da cidden dikkate şayandır.

«Aylık Ansiklopedi» her evin en lüzumlu eseridir. Onsuz, içinde bulunduğumuz günleri anlayabilmek ve yaşadığımız tarihin muammalarını halledebilmek mümkün değildir.

«Aylık Ansiklopedi» başlı başına bir kütüphanedir. Bütün Türk matbuatının ve mütefekkirlerinin haklı olaıak takdirlerini kazanıp birinci numarası hakkında elliye yakın tebrik yazısı yazılan bu eserin ikinci numarasını da bugün bayilerinizden isteyiniz.

ORHAN URAL'IN YENİ KARİKATÜR ALBÜMÜ

Sanatkâr arkadaşımız Orhan Ural çok beğenilmiş siyasî ve içtimaî karikatürlerini bir araya toplayarak beş renkli bir kapak içinde pek yakında 4 üncü albümünü çıkaracaktır.

Sizi saatlerce gülmekten katıltacak ve düşündürecek zarif nüktelerle süslü bu albümü okuyucularımıza şimdiden tavsiye ederiz.

7000 SENE EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 ŞENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

FASFOTİN
NECATİ

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı Salih Necati

PARFÖM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK
GÜZEL BİR HEDİYEDİR

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

Yeni Neşriyat:

MAHMUT ŞEVKET PAŞA

Her Türk münevverinin dikkat ve alâka ile okuyacağı bu mühim eser, Muallim Fuat Gücüyener'in Tarihî Eserler Serisinin 18 inci kitabı olarak satışa arzedilmiştir.

Yazan: Ziya Şakir. 272 sahife. Kaıton kap, resimli.

Fiatı: 200 Kuruş. Kitapçılardan isteyiniz.

KAT'İYEN İHTİYARLAMIYAN KADININ SIRRI

45 yaşında olduğu halde yüzünde hiç bir çizgi, hiçbir buruşuğu yoktur Açık. yumuşak, ve bir genç kızınki gibi kusursuz bir cilt, âdeta bir harika denebilir. Fakat bunun fennî bir izahı vardır.

İşte, bu, Viyana Üniversitesi Profesörü Dr. Stejskal'ın sayanı hayret keşfi olan "Biocel„ in neticesidir. "Biocel„ her yumuşak ve kusursuz cild için elzem olan gençleştirici kıymetli ve tabii unsurdur. Şimdi, penbe renkteki Tokalon kreminde "Biocel„ bulunduğundan, siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir Her sabah kalktığınızda çizgi ve buruşuklukların kaybolduğunu ve biraz daha gençleştiğinizi görürsünüz.

Gündüzleri için de beyaz renkteki (yağsız) Tokalon kremini kullanınız Bu sayede cildinizi tazeler, siyah noktalardan kurtarır ve açık mesamatını sıklaştırır. On yaş daha genç görününüz ve öyle de kalınız. Yüzünüzün zayıflamış adalelerine nihayet veriniz Bu çirkin tenden kurtulunuz. Mektepli kız olduğunuz zamanki taze, sıkı yanaklarınızı ve tatlı güzelliğinizi iktisap ediniz. Cildin gıdası olan bu ikı muhtelif Tokalon kreminin harikulâde neticelerinden fevkalâde mahzuz kalacaksınız. Aksi takdirde paranızı memnuniyetle iade edeceğiz

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

BİR HAKİKAT

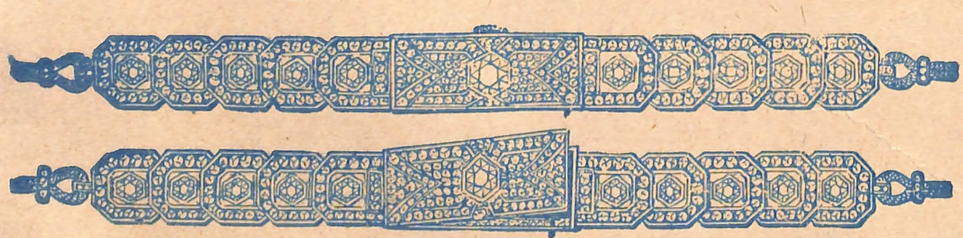

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakikî evsafı meşhuru âlem olan SİNGER mağazasında toplanmıştır. Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddütsüz SİNGER saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

MEDDAHTA...

Genç hanımlar — İşte bizimkiler!.. Gözleri hep bu tarafta... İşaretler inianlıyor musunuz?.. Heyecandan bayılacağım!...

Bir yaşlı hanım — Âşık âlemi kör, etrafını dört duvar sanırmış... Hey gidi tazeler... Biraz kendinize geliniz ayol... Biz gençliğimizde kendimizi dirhem dirhem satardık da yanıp tutuşan âşıkları kül ederdik...

Bir hanım — Meddah önümüzde oynuyor, bu arkadaki hanımlar sağımıza ne bakıp duruyorlar böyle?..

Yanındaki — Sen gençliğinde hiç ferace giyip de mesirelere çıkmadın mı hanım?..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman.

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası